

Arrest

nr. 83 710 van 26 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VAN CUTSEM, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 26 mei 2011 en heeft zich op 27 mei 2011 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 16 juni 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 30 september en 12 december 2011.

1.3. Op 30 januari 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 31 januari 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soennitische Arabier te zijn afkomstig van Bagdad. U zou van 2004 tot 2007 als lijfwacht van de Minister van Energie werkzaam zijn geweest. U zou in 2004 hertrouwd zijn met Al Khafaji Amira Salah Hayawi met wie u samen twee kinderen hebt, Mohammed en Siraj. In 2007 zou u tijdens het uitoefenen van uw functie het slachtoffer zijn geweest van een drietal aanslagen. U zou eerst in januari of februari 2007 een dreigbrief van Al Qaeda ontvangen hebben met daarin een kogel omwille van uw werkzaamheden voor de overheid. In maart 2007 zou u in uw hoedanigheid van lijfwacht betrokken zijn geweest bij een aanslag dichtbij het huis van de minister. In april 2007 zou het konvooi van de minister het doelwit zijn geweest van een bomaanslag waarna u in het ziekenhuis diende te worden opgenomen. In mei 2007 zou u het ziekenhuis verlaten hebben. U zou naar uw oom in al Karda zijn gegaan waar u de beslissing zou hebben genomen om het land te verlaten. U zou rond 4 of 5 mei 2007 naar Syrië zijn gevlucht om vervolgens via Turkije en Griekenland naar Zweden te reizen. Uw echtgenote en kinderen zouden na uw vertrek naar Syrië zijn gevlucht waar zij tot op heden verblijven. U hebt op 29 augustus 2007 asiel aangevraagd in Zweden. Op 20 december 2007 zou uw broer Firaz in Irak zijn omgebracht, u weet niet waarom, en op 28 december 2008 zou u vernomen hebben dat diezelfde dag uw broer Ahmad in Irak was gedood. Uw asielaanvraag werd op 17 augustus 2009 definitief door de Zweedse autoriteiten geweigerd omdat u uw asielrelaas, problemen als lijfwacht en vrees voor een sanctie omwille van het plegen van desertie, niet aannemelijk gemaakt hebt. Op 28 september 2009 diende u in Denemarken een asielaanvraag in waarna u in het kader van het Dublin akkoord door Zweden werd teruggenomen. Op 17 maart 2010 werd u door de Zweedse autoriteiten naar Bagdad gerepatriëerd. U zou na uw aankomst direct naar een reisbureau zijn gegaan om naar Syrië door te reizen zonder uw familie (moeder en broer Husein) in Bagdad te ontmoeten omdat u uw zieke moeder geen extra stress wilde bezorgen na het overlijden van haar twee zonen, Firaz en Ahmad. U zou direct zijn doorgereisd uit vrees door de autoriteiten te zullen worden aangehouden omwille van het plegen van desertie. De volgende dag zou u per taxi in Syrië zijn aangekomen, waar u tot 18 mei 2011 met uw gezin zou hebben verbleven. U zou Syrië legaal, gebruikmakend van uw paspoort, met het vliegtuig verlaten hebben. De smokkelaar zou vervolgens uw paspoort in beslag hebben genomen en het niet meer teruggegeven hebben. In Turkije zou u vernomen hebben dat uw broer Husein Saleh Mohamad Al Jebouri (OV 6.810.351) in België is aangekomen. U zou illegaal, aan boord van een vrachtwagen, van Turkije naar België zijn gereisd waar u op 26 mei 2011 zou zijn aangekomen. De volgende dag, op 27 mei 2011, heeft u hier asiel aangevraagd.

B. Motivering

Er dient na beide gehoren door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS 1 dd. 30/09/2011 en CGVS 2 dd. 12/12/2011) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Zo kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, namelijk bedreigingen en aanslagen tegen uw persoon als lijfwacht van de Minister van Energie, en dit omwille van tegenstrijdige verklaringen tussen uw asielrelaas hier in België en dit in Zweden, terwijl u uitdrukkelijk verklaart dat u uw asielrelaas baseert op dezelfde redenen en hetzelfde relaas te hebben verteld (gehoorverslag CGVS 1, p. 6). U verklaarde bij de Zweedse autoriteiten zo'n twee maanden vóór uw vertrek in juli 2007, dus in mei-juni, een dreigbrief te hebben ontvangen (zie dossier Zweden vertaling van notulen van mondeling gehoor dd. 15/12/2008 p. 2 + vertaling van beslissing dd. 18/12/2008, p. 2), terwijl u in de Vragenlijst, die u samen met een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) hebt ingevuld ter voorbereiding van het gehoor op het CGVS, beweert dat u al in januari of februari 2007 een dreigbrief hebt ontvangen (zie Vragenlijst dd. 16/06/2011 vraag 3 punt 5, p. 3). Uit het Zweedse asielrelaas blijkt verder dat u alle drie de aanslagen op uw persoon situeerde in de maand net vóór uw vertrek uit Irak in juli 2007 (zie dossier Zweden vertaling van notulen van mondeling gehoor dd. 15/12/2008 pp. 2 en 3 + vertaling van beslissing dd. 18/12/2008, p. 2). Voor de Belgische asielinstanties verklaart u echter afwisselend twee à drie keer aan een moordaanslag te zijn ontsnapt en dit situeerde u tussen maart en april 2007 (zie Vragenlijst dd. 16/06/2011 vraag 3, punt 5, p. 3 + gehoorverslag CGVS 1, pp. 10 en 11 en gehoorverslag CGVS 2, pp. 5 en 6). U verliet Irak in mei 2007 richting Zweden waar u op 28 augustus 2007 bent aangekomen (gehoorverslag CGVS 1, p. 12 + gehoorverslag CGVS 2, p. 8). U verklaarde in Zweden dat tijdens het eerste incident u samen met een vriend kledij ging kopen en jullie opgejaagd werden door een groep die jullie beschoot, bij het tweede incident in Al Karada werd u met de wagen

achtervolgd maar u kon ontkomen toen de daders met hun auto botsten, het derde incident was in de omgeving van het gebouw van het Ministerie toen u eten ging halen en u gevolgd werd door een auto (zie dossier Zweden vertaling van notulen van mondeling gehoor dd. 15/12/2008 p. 3). In uw Vragenlijst en tijdens uw tweede gehoor op het CGVS beweerde u dat u in maart 2007, het eerste incident, beschoten werd toen u in de buurt van het huis van de minister was omdat u hem moest gaan ophalen (zie Vragenlijst dd. 16/06/2011 vraag 3, punt 5, p. 3 en gehoorverslag CGVS 2, p. 6). Wat betreft het tweede incident stelt u, dat u in konvooi, in april 2007 onderweg was naar het Ministerie toen er een bom ontplofte en u gehospitaliseerd diende te worden (zie Vragenlijst dd. 16/06/2011 vraag 3, punt 5, p. 3 en gehoorverslag CGVS 2, p. 6). Tijdens het eerste gehoor op het CGVS verwijst u dan ook nog naar een incident in 2007 (datum u onbekend) en waarbij een vriend van de zoon van de minister zou zijn omgekomen (gehoorverslag CGVS 1, pp. 10 en 11). Gezien de dermate uiteenlopende en tegenstrijdige verklaringen in kader van uw Zweedse en Belgische asielaanvraag met betrekking tot uw onmiddellijke vluchtaanleiding, namelijk moordaanslagen tegen u als lijfwacht van de Minister van Energie, kan er geen verder geloof worden gehecht aan de door u beweerde asielmotieven. Daarenboven is het zeer opmerkelijk dat u bij de Zweedse autoriteiten een doktersattest kon neerleggen met betrekking tot de door u opgelopen verwondingen toen het gebouw van het Ministerie getroffen werd door een bomaanslag in november 2006 (zie vertaling van beslissing dd. 18/12/2008, p. 1 + zie doktersattest opgenomen in Zweeds asieldossier), terwijl u voor het CGVS verklaart dat u geen ziekenhuisbewijzen hebt van aanslagen waarin u betrokken was en dit omdat dit überhaupt niet bestaat in Irak omdat er duizenden mensen worden opgenomen in de ziekenhuizen (gehoorverslag CGVS 1, p. 10 en gehoorverslag CGVS 2, pp. 6 en 7). Het niet voorleggen van documenten die u wel hebt voorgelegd bij de Zweedse autoriteiten ter staving van uw asieldossier, waarvan u uitdrukkelijk verklaart dat u zich op dezelfde motieven baseert als toen in Zweden, doet andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Het attest ingevuld door een Belgische dokter in kader van uw aanvraag regularisatie 9 ter (zie document nummer 13 in groene mapje) geeft enkel een beschrijving van uw littekens waarbij de dokter zelf noteert dat deze volgens u afkomstig zijn van een bomaanslag waardoor deze medische verklaring geen toegevoegde waarde heeft voor uw asielrelaas.

Gezien bovenstaande observaties kan er bezwaarlijk nog geloof worden gehecht aan de door u beweerde vrees voor desertie. Deze appreciatie wordt nog onderstreept door volgende vaststellingen. Zo hebt u zonder enig probleem de luchthaven van Bagdad kunnen verlaten nadat u door de Zweedse autoriteiten op 17 maart 2010 gerepatriëerd werd (gehoorverslag CGVS 1, pp. 11 en 12). Uw vergoelijking dat enkel criminelen en echte misdadigers in het computerbestand geseind staan, biedt geen afdoende argument (gehoorverslag CGVS 2, p. 8). Verder kunt u geen enkel begin van bewijs voorleggen waaruit blijkt dat u gezocht wordt omwille van desertie, dit terwijl er volgens u zeker een arrestatiebevel tegen u is uitgevaardigd (gehoorverslag CGVS 1, p. 12 en gehoorverslag CGVS 2, p. 8).

Uw vrees voor vervolging door het Mehdi leger of Badr milities omwille van uw soenniet zijn kan gezien het geheel van bovenstaande observaties nog maar weinig overtuigen (gehoorverslag CGVS 1, p. 15). In de marge dient te worden aangestipt dat u ook ten overstaan van de Zweedse autoriteiten hieromtrent vage verklaringen hebt afgelegd waardoor zij oordeelden dat u deze vrees niet aannemelijk hebt gemaakt (zie dossier Zweden vertaling van notulen van mondeling gehoor dd. 15/12/2008 p. 4 + vertaling van beslissing dd. 18/12/2008, p. 4).

Voorts is het weinig geloofwaardig dat uw familie, moeder en broer Husein, in maart 2010 in Bagdad verbleven en u hen niet zou hebben bezocht alvorens naar Syrië door te reizen (gehoorverslag CGVS 1, pp. 4 en 5). Het argument dat u opwerpt, namelijk dat het te gevaarlijk was en u de luchthaven niet veilig zou kunnen verlaten, biedt geen afdoende verschooning aangezien u wel naar het reisbureau bent kunnen gaan om uw reis naar Syrië te regelen (gehoorverslag CGVS 1, p. 5). Tijdens het bijkomende gehoor op het CGVS, toen u de vraag werd gesteld of uw familie u niet op luchthaven stond op te wachten en u hen niet had verwittigd van uw terugkeer naar Bagdad, beweert u niets tegen uw familie te hebben gezegd omwille van de slechte gezondheidssituatie van uw moeder, Amal genaamd, na de dood van haar twee zonen Firaz en Ahmed (zie Verklaring dd. 16/06/2011, punt 12 en gehoorverslag CGVS 2, p. 4). U verklaart verder dat uw moeder nooit in Syrië is geweest, tenminste dat denkt u toch (gehoorverslag CGVS 2, p. 5). Ook uw broer Husein is volgens u nooit in Syrië geweest (gehoorverslag CGVS 2, p. 3). De door u geschetste situatie over uw familie is tegenstrijdig met uw verklaringen tijdens uw asielprocedure in Denemarken dd. 06/10/2009 waar u verklaarde dat uw moeder Amal Al Mola geboren in 1959 zich op dat moment (06/10/2009) in Syrië bevond, alsook uw broer Husein, geboren in 1982 (zie familiefiche in het Deens ingevuld rubriek 'moder' = moeder en soksken). Meer nog, u beweert in kader van de Belgische asielprocedure dat uw broer Ahmed op 27 of 28/12/2008

is overleden (gehoorverslag CGVS 1, pp. 3 en 4; gehoorverslag CGVS 2, p. 2), terwijl u bij de Deense autoriteiten verklaarde dat uw broer Ahmad in Syrië was op 06/10/2009 (zie familiefiche in het Deens ingevuld rubriek soskende). U beweert nochtans dat u maar één broer heeft die Ahmad heet en één broer die Husein heet (gehoorverslag CGVS 2, p. 3). U beweert al op 28 december 2008 op de hoogte te zijn geweest van het overlijden van Ahmad waarbij het niet meer dan logisch is dat u dit aan de Deense autoriteiten zou hebben gemeld (gehoorverslag CGVS 2, p. 2). De overlijdensakte van Ahmed die u neerlegt (zie document nummer 10 in het groene mapje) en waarin staat dat hij zou zijn omgekomen door een kogel in het hoofd (gehoorverslag CGVS 1, p. 3) heeft gezien bovengenoemde tegenstrijdige verklaringen dan ook geen waarde.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er aan uw asielrelaas geen geloof worden gehecht.

Ook wat betreft uw reisweg van Irak op 18 maart 2010 naar Syrië en vervolgens één jaar later naar België dienen de nodige vraagtekens te worden gesteld. Zo kan u uw paspoort niet neerleggen omdat de smokkelaar dit van u zou hebben afgenomen (gehoorverslag CGVS 1, p. 4). Het ticket van betaling van 50 dollar voor een visum geldig voor Syrië dd. 18/03/2010 heeft op zich weinig waarde (zie document nummer 9 in groene mapje + gehoorverslag CGVS 1, p. 3). U legt verder geen enkel reisbescheiden neer waardoor uw reisweg niet kan worden gecontroleerd. U dient de noodzaak hiervan te kennen aangezien u al twee asielprocedures in Zweden en Denemarken hebt doorlopen en u op de hoogte dient te zijn van het belang van het voorleggen van bewijzen met betrekking tot uw reisweg.

De overige door u neergelegde documenten, namelijk uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, werkbades, foto's met betrekking tot opleiding, certificaat 'security training' dd. 2005 en certificaat eerste hulp dd. 2005, hebben enkel betrekking op gegevens die hier op zich niet ter discussie staan. De kopie van de overlijdensakte van uw broer Firaz maakt melding over zijn dood op 20 december 2007, maar dit element wijzigt niets aan bovenstaande appreciatie, temeer u zelf aangeeft niet te weten waarom hij werd gedood (CGVS 1, p. 3).

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld. De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkkelijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid gevisieerd. Ook de sjiietische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie 3 bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad dd. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burger-slachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie. De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen. Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet. Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad.

Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen oa. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiietische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt. Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen. U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

In hoofde van uw broer Husein Saleh Mohamad Al Jebouri (OV 6810351), die zich baseert op eigen asielmotieven, werd er door het CGVS ook een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van 29 juli 1991, het zorgvuldigheidsbeginsel en een beoordelingsfout, beperkt verzoeker zich tot kritiek die betrekking heeft op het “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Bij het verzoekschrift worden 7 krantenartikelen gevoegd die betrekking hebben op de veiligheidssituatie in Irak.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas, namelijk bedreigingen en aanslagen tegen zijn persoon als lijfwacht van de Minister van Energie, en dit omwille van tegenstrijdige verklaringen tussen zijn asielrelaas hier in België en dit in Zweden, er bezwaarlijk nog geloof kan worden gehecht aan de door hem beweerde vrees voor desertie en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie is gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2.3. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker geen enkele poging onderneemt om de weigeringsmotieven met betrekking tot de vluchtelingenstatus te weerleggen en hij zich beperkt tot kritiek op de appreciatie door de commissaris-generaal van de veiligheidstoestand in Bagdad. De motivering dienaangaande blijft dan ook staande en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.4. Elke aanvraag voor subsidiaire bescherming moet individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. De loutere verwijzing naar een algemene toestand in het land van herkomst is niet voldoende. Mede in acht genomen wat vooraf gaat, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoonde dat hij wordt vervolgd of geïsoleerd door de overheid of terroristen en dat hij het slachtoffer dreigt te

worden van een vervolging die zou resulteren in een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt.

2.5.1. In de mate verzoeker stelt dat uit verschillende artikelen blijkt dat het geweld sinds het vertrek van de Amerikaanse troepen uit Irak erg is toegenomen en hij dit ondersteunt met krantenartikelen toegevoegd aan het verzoekschrift, wijst de Raad erop dat ook aan de nota een update is toegevoegd tot 19 maart 2012 en dat wat betreft de veiligheidssituatie en het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 c) het volgende dient te worden gesteld:

2.5.2. Hoewel de situatie in Irak in zijn algemeenheid en in de provincie/stad Bagdad in het bijzonder nog steeds als ernstig en zorgelijk moet worden omschreven, zoals ook blijkt uit de informatie toegevoegd aan de nota (SRB "Irak" "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak. BAGDAD" van 5 januari 2012, "Chronologie veiligheidssituatie Centraal- en Zuid Irak 26-01-2012 t.e.m. 08-02-2012" en Chronologie Irak 2012/3) is de Raad van oordeel dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak/Bagdad dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.5.3. Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit geen situatie is van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen o.a. het leger, politie, ambtenaren, christenen, sjitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

2.5.4. Volledigheidshalve wijst de Raad op rechtspraak van het EHRM van 20 januari 2009 (*F.H. v. Zweden*, nr. 32621/06) waarin wordt geoordeeld dat hoewel de algehele veiligheidssituatie in Irak nog steeds onveilig en problematisch is, deze niet zo ernstig is dat de betrokken vreemdeling enkel vanwege terugkeer naar zijn land reeds een risico loopt op een behandeling die een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (§93).

Het EHRM heeft bij zijn beoordeling van de situatie in Irak onder meer rekening gehouden met het UNHCR-rapport "*Strategy for the Iraq Situation van januari 2007*" en komt tot het oordeel dat de situatie in Irak in 2008 is verbeterd en dat, hoewel de algehele veiligheidssituatie in Irak nog steeds onveilig en problematisch is, deze niet zo ernstig is dat de desbetreffende vreemdeling enkel hierdoor bij terugkeer naar zijn land van herkomst het risico loopt van een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM.

In voornoemd arrest van het EHRM wordt de preciaire veiligheidssituatie in Irak onderkend (§91), doch wordt erop gewezen dat deze situatie in het laatste jaar verbeterd (§64, §65, §91) is hetgeen blijkt uit de overdracht voor de handhaving van de veiligheidssituatie van de US troepen naar de Iraakse troepen, het afgekondigde staakt het vuren van het Mehdi-leger in augustus 2008, een aanzienlijke vermindering van de dodelijke slachtoffers bij burgers en het feit dat Irakezen vrijwillig terugkeren, dit ondersteund door financiële tegemoetkomingen van de Iraakse autoriteiten. Het Hof vervolgt dat UNHCR, UN en het IOM weliswaar aan de verschillende landen vragen om zich te onthouden van gedwongen terugkeer naar Irak maar dat deze organisaties toegezegd hebben dat zij de nodige bijstand zullen verlenen voor diegene die terugkeren (§68, §70, §91). Het Hof wijst er bovendien op dat de aanbevelingen van de internationale organisaties gedeeltelijk zijn gebaseerd op de veiligheidssituatie maar eveneens op de praktische problemen voor diegene die terugkeren, zoals onderdak, gezondheidszorg en het terugvorderen van eigendom (§91). In casu kan worden opgemerkt dat verzoekers familie hebben in Yusufiya en, naar eigen zeggen, bescherming krijgen van hun eigen clan.

2.5.5. In acht genomen wat voorafgaat en mede in overweging genomen de vaststelling dat de andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken en Nederland) geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie, en dit geldt voor Noord-, Centraal-, en Zuid-Irak (SRB, p. 28), kan in hoofde van verzoeker niet worden aangenomen dat hij in de gegeven omstandigheden in aanmerking komt voor de toepassing van het subsidiair beschermingsstatuut conform artikel 48/4, c) van de vreemdelingenwet.

2.5.6. In de mate verzoeker het niet eens is met de appreciatie van de veiligheidssituatie op basis van de informatie in de SRB en, onder verwijzing naar krantenartikels, stelt dat het geweld in Bagdad is

toegenomen, wijst de Raad erop dat uit de laatste SRB blijkt dat een onderzoek werd gepleegd naar de mogelijke risico's voor burgers (p. 15 e.v.) en dat daarbij onder andere rekening werd gehouden met de statistieken van 'Iraq Body Count'. De Raad leest daarin onder andere: *"Het veralgemeende geweld neemt duidelijk af in Irak. Dit wordt in alle rapporten bevestigd. We kunnen echter nog steeds niet spreken van een stabiele situatie in de vijf Centraal-Iraakse provincies. (...) 40% van de incidenten doen zich voor in Bagdad, terwijl dit aantal in Ninewa en Kirkook samen nog op ongeveer 23% geschat wordt. (...) het is niet mogelijk om 100% betrouwbare cijfers te bekomen over het exacte aantal burgerslachtoffers in Irak. De cijfers zijn zeer verschillend naargelang de bron en worden niet altijd op dezelfde manier berekend. (...) Het is echter belangrijk om te weten dat Iraq Body Count in deze cijfers de politieagenten ook meerekent als burgerslachtoffers. (...) De daling was het grootst bij de overgang van 2008 en 2009, en daalt nu geleidelijk aan verder, maar niet spectaculair. (...) Zowel de zware bomaanslagen die nog plaatsvinden, als het geweld tegen individuen is grotendeels doelgericht. Het gebruik van vormen van geweld die leiden tot willekeurige slachtoffers is gedaald, terwijl steeds meer een beroep wordt gedaan op vormen van geweld die doelgericht zijn. (...) Bij dergelijk geweld wordt voornamelijk gebruik gemaakt van wapens met geluiddempers. Dit fenomeen komt niet enkel voor in Bagdad, maar ook in de andere Centraal-Iraakse provincies is het fenomeen duidelijk merkbaar. (...) Waar voordien vooral de aanslagen van AQI en andere extremistische milities de grootste bedreiging vormden voor de veiligheid en de stabiliteit, blijken deze niet meer de hoofdoorzaak te zijn van het nog bestaande geweld. (...) Zowel de zware bomaanslagen, als het geweld tegen individuen (...) zijn hoofdzakelijk gericht tegen dezelfde doelwitten. (...)".*

De Raad stelt derhalve vast dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de situatie in Irak op de voet volgt en dat rekening werd gehouden met informatie afkomstig van verschillende objectieve bronnen, en niet alleen met richtlijnen van UNHCR van 2009 en 2010, en dat bij appreciatie en evaluatie van de veiligheidssituatie rekening werd gehouden met alle elementen en gegevens over de jaren van geweld in Irak tussen 2003-2011(eind). Daarenboven werd aan de nota de recente informatie gevoegd tot maart 2012 waaruit onder andere blijkt dat "De politieke crisis nog niet opgelost is, maar de spanning is wel wat weggeëbd nu het Soennitische blok, Iraqiya, heeft aangekondigd dat zij de parlementaire sessies niet langer zullen boycotten. (...)". Uit de krantenartikelen toegevoegd aan het verzoekschrift blijkt dat er in januari en februari 2012 meerdere aanslagen werden gepleegd over heel Irak, de meeste daarvan doelgericht, en dat daarbij burgerslachtoffers vielen. Daaruit blijkt geen situatie is van "open combat", noch wordt melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds.

De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal op een correcte wijze de toestand heeft beoordeeld en correct tot het besluit komt dat er actueel geen redenen zijn om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen. Dat verzoeker niet akkoord is met de appreciatie en het besluit van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen duidt er nog niet op dat de informatie en het besluit niet correct zouden zijn.

2.6. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de betrokken beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal in het eerste deel van de beslissing op uitgebreide wijze de verklaringen van verzoeker uiteenzet. Vervolgens worden de bevindingen weergegeven van het onderzoek van deze verklaringen. De commissaris-generaal concludeert ten slotte aan de hand van deze vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is derhalve genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen.

2.7. Dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het zorgvuldigheidsbeginsel zou hebben geschonden en een beoordelingsfout zou hebben gemaakt wordt door verzoeker niet aangetoond.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS